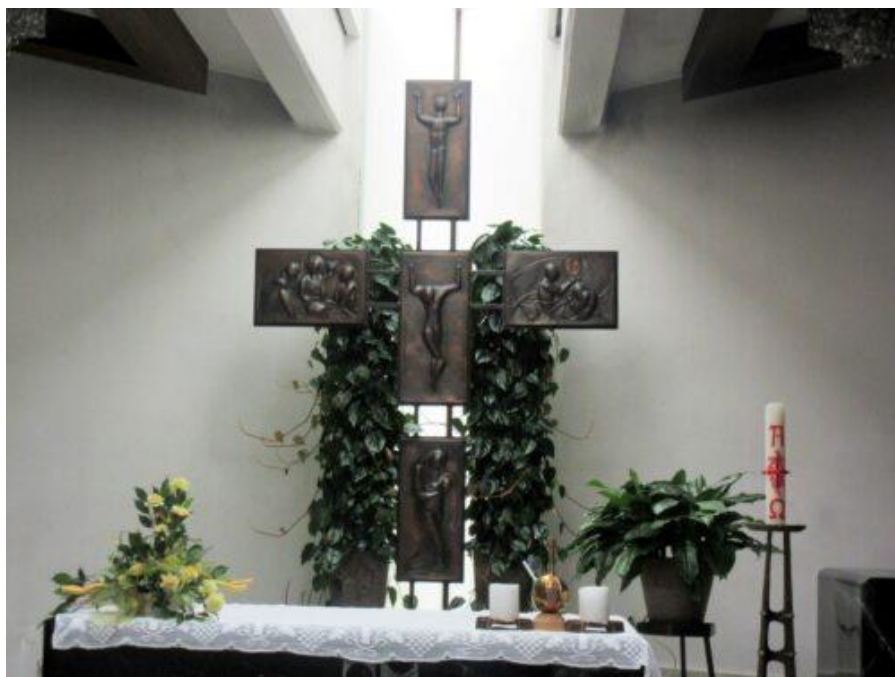

Pastirsko pismo avstrijskih škofov

Molitev in tiho služenje

Dragi verniki!

»Ljubite svojega bližnjega kakor samega sebe« – ta zapoved našega Gospoda Jezusa Kristusa je v središču evangelija. Zato so nam pri srcu in so nam pomembni od Boga podarjeni darovi: življenje, zdravje in duhovno odrešenje. V tem zavedanju Katoliška cerkev z vsemi dosedanjimi in prihodnjimi omejitvami cerkvenega življenja zaradi pandemije koronavirusa daje velik in nujen prispevek k celotni družbi. Vsem vernicam in vernikom se zahvaljujemo, da so šli z nami po izbrani poti molitve in konkretne skrbi za svoje bližnje. Zavedamo se, da je bilo to povezano z velikimi in bolečimi odrekani. Papež Frančišek je za nas vzor v boju proti pandemiji in on pravi: »Molitev in tiho služenje – to je naše zmagovito orožje.«

Papež Frančišek pravi: »Molitev in tiho služenje – to je naše zmagovito orožje.« (Rihter)

V sodelovanju z avstrijsko zvezno vlado smo se dogovorili za prvo odpiranje, kako se lahko postopoma vrnemo k znanim oblikam cerkvenega življenja. Ta vrnitev ne bo tako hitra, kot bi si vsi srčno želeli. Zato bomo tudi v prihodnjem času potrebovali potrpežljivost, občutek odgovornosti in obzirnost, povezane s pogledom na različne oblike cerkvene biti.

Naš temelj: Preprosto živeti krščansko

Iz mnogih družin, pa tudi od ljudi, ki živijo sami, smo izvedeli, da več časa preživijo skupaj kot družina ali po telefonu, skupaj jedo in prisluhnejo drug

drugemu, ponovno odkrivajo molitev ob mizi ali se zavestno ustavijo pri križu na razpotju. Mnogi ljudje zvečer prižgejo svečo in se zahvaljujejo Bogu za vse, kar so doživeli. Zvonjenje cerkvenih zvonov je za mnoge postalo spet slišno in nas opominja, da lahko prekinemo svoja dejanja, da bi zavestno razmišljali o Bogu. Pripravljenost za darovanje in velika zavzetost številnih vernic in vernikov na področju dobrotelosti – živete ljubezni do bližnjega in sosedske pomoči ganeta in sprožata veliko hvaležnosti. Povabljeni smo, da ljudi okoli sebe blagoslovimo na preprost način, z mislijo, besedo ali z majhnimi znaki, da jim zaželimo dobro in tako kot Cerkev sejemo dobro v času skrbi in strahu.

Čas hišne cerkve

V mnogih škofijah so vabili k »hišni cerkvi«. Nekaterim so se ti predlogi zdeli nenavadni ali so jih celo zmedli, ker je bila molitev na ta način doslej znana le ponekod. Drugi so imeli s hišno cerkvijo lepe izkušnje. Še naprej bi radi spodbujali vse vernike, naj molijo doma, sami ali v skupnosti (rožni venec, litanije, Sveto pismo, molitve ure ...). Še posebej spodbujamo srečanje z Bogom v njegovi Besedi pri vsakodnevnem branju Svetega pisma. Tukaj se lahko učimo od judovskih skupnosti: del bogoslužja poteka v sinagogi, del pa pri družinski mizi. Vsaka hiša, v kateri se opravi molitev, je božja hiša, ker Bog živi v resnični, konkretni družini z vsem njenim trpljenjem, borbami, radostmi in vsakodnevnimi boji, kot piše papež Frančišek.

Čas odprtih cerkva

Veliko ljudi pogreša cerkvene službe v svoji skupnosti. Ker to trenutno ni mogoče v običajni obliki, vas želimo še naprej vabiti k osebni molitvi v cerkvah po naši deželi. Vse vernice in vernike spodbujamo, da vsaj enkrat na teden obišejo cerkev in v njej tiho molijo. V velikih cerkvah (ne v majhnih cerkvah in kapelah) naj bi zlasti ob nedeljah vabili k molitvi dlje časa. Dušne pastirje spodbujamo – ob upoštevanju zaščitnih ukrepov –, da so na voljo v cerkvenem prostoru za duhovne pogovore ali za sveto spoved.

Čas solidarnosti

V zadnjih tednih je bilo sproženih veliko pobud za izpolnjevanje osnovnega krščanskega naročila dobrotelosti. Različne svetovalne ustanove, od telefonskega svetovanja na Caritas do župnijskih projektov, so odlično delale. Poleg tega se družine kljub velikemu stresu izkazujejo kot naravni temelji družbe. Najlepša hvala za vse to. Vendar so omejitve za obvladovanje virusa ustvarile tudi nove socialne težave. Zaradi tega vas prosimo, da še naprej izkazujejo solidarnost s prizadetimi, bodisi z osebno pomočjo ali z materialno podporo.

Da skrbimo drug za drugega, je znak ljubezni do bližnjega. Zato so te smernice pomembne in jih je treba upoštevati. Zaupajmo svojo pot Gospodu, še posebej v

tem težkem času. On nam daje moč za vsakdanje življenje, za skrb za bližnje in za realen pogled na to, kar je potrebno.

Bogoslužja v zelo majhni skupini

Ob delavnikih in nedeljah lahko od 15. maja 2020 v majhni skupnosti (evharistija, besedna bogoslužja, dnevne liturgije, pobožnosti ...) v župnijskih ali samostanskih cerkvah v strogem spoštovanju higienskih predpisov praznujemo bogoslužje. Pomembno je zavedanje skupnosti, da je to molitvena služba zastopnikov za celotno skupnost. Četudi samo majhna skupina praznuje na mestu, se bodo spomnili na vse in molili za celotno skupnost. »Moja cerkev je vedno polna ljudi,« naj bi nekoč dejal Charles de Foucauld, ko je bil sam pri sveti maši. Povabilo za bogoslužje v majhni skupini lahko vključuje npr. posamezne družine, določene skupine, klube, delovne skupine, posamezne ulice ali kraje. Za konkretno izvedbo je odgovoren lokalni župnik ali cerkveni rektor. Škofije k temu izdajo svoje smernice.

Poleg tega ostaja praznovanje bogoslužja prek medijev pomemben del verskega življenja. Poleg ORF in zasebnih televizijskih in radijskih postaj je na internetu razveseljivo število ponudb župnij, redov in škofij.

Slovesnosti in praznovanja

V tako ozkem okviru lahko potekajo tudi manjše poroke, krsti, praznovanja prvega obhajila, birme, bolniška maziljenja in pogrebi. Možnost obhajanja bogoslužij na prostem se trenutno razjasnjuje z odgovornimi uradi. S postopnim dovoljenjem zbiranj lahko v skladu z uradnimi predpisi cerkveno življenje zopet raste – od mladinske skupine preko molitvene skupine do skupine starejših.

Velikih cerkvenih praznovanj, žegnanj, župnijskih praznovanj zavetnikov, velikih pogrebov ali porok žal ne bo mogoče obhajati na običajen način vsaj do konca avgusta. Posamezna praznovanja se lahko praznujejo v majhnem krogu predstavnikov celotne skupnosti. Prva obhajila in birme so prestavljena na kasnejši datum, prav tako tudi večja pogrebna in spominska bogoslužja. Dodatne podrobnosti bodo predstavile škofije.

Drage vernice, dragi verniki!

Da skrbimo drug za drugega, je znak ljubezni do bližnjega. Zato so te smernice pomembne in jih je treba upoštevati. Zaupajmo svojo pot Gospodu, še posebej v tem težkem času. On nam daje moč za vsakdanje življenje, za skrb za bližnje in za realen pogled na to, kar je potrebno. In obrnimo se meseca maja na Božjo Mater v zaupanju v njeno priprošnjo. Hvala, da greste z nami to pot, hvala za vašo molitev in tiho služenje.

Dunaj, 1. maja 2020